

saa lang Tid tilbage af Samlingen og kunde maaske gennem en Lov som den foreliggende i alt Fald bidrage til at undgaa saadanne Rystelser som dem, vi det sidste Aar her i Landet have været udsatte for i de forskellige Fag.

Andersen: Jeg ønsker ligeledes at bringe den højtærede Justitsminister en Tak, fordi han har fremmet denne Sag og derved muliggjort, at det af Centralorganisationerne af Arbejdsgivere og Arbejdere fremsatte Ønske om Oprettelse af en Voldgiftsdomstol kan blive realiseret. Da Forslaget i den Form, hvori det foreligger, har vundet ikke alene Folketingets udelte Tilslutning, men ogsaa Tilslutning fra de to Organisationers Side, som dette Lovforslag i særlig Grad berører, vil jeg indskrænke mig til at anbefale dets hurtigst mulige Fremme.

Berthelsen: Jeg skal i Tilslutning til den højtærede Minister og de to foregaaende ærede Talere tillade mig ganske kort paa egne og Meningsfællers Vegne at anbefale dette Lovforslag til hurtigst mulig Fremme i den foreliggende Form.

Høst: Jeg kan ogsaa i alt væsentligt slutte mig til Forslaget, og som den højtærede Minister udtalte, er det jo kun et Forsøg, der gøres. Jeg tror ogsaa, at det er et meget godt Forslag, men der er dog et Par Punkter, som jeg vil fremdrage, idet jeg mener, at det maaske vil være rigtigt at skænke dem lidt nærmere Overvejelse. Med Hensyn til Vidnepligten synes jeg saaledes, der kunde være Grund til, at der ved dette Lovforslag tillagdes Vidnerne Godtgørelse for Befordring og for det Arbejdstab, de maatte lide, saaledes som det nu sker i offentlige Sager. Jeg synes, der er noget, der taler derfor, just her. Det paalægges jo nemlig ogsaa Folk, der bo i nordre og søndre Birk, at give Møde i Kjøbenhavn, og det vil undertiden ikke være saa kort et Stykke Vej, de ville komme til at rejse, undertiden endog 3—4 Mil; for Smaafolk vil dette betyde et føleligt Tab. — Endvidere skal jeg gøre opmærksom paa, at naar det i § 2 Nr. 2 hedder, at Vidnerne skulle møde med Aftens Varsel, er det dog maaske lidt strengt for dem, som bo i større Afstand fra Kjøbenhavn, idet det dog undertiden ligefrem kan være umuligt at komme med saa kort et Varsel, og det vilde dog være temmelig haardt, hvis de derfor skulde ifalde Falsmaasbøder, hvad jeg antager, at Formanden for Voldgiftsretten

maa kunne idømme dem, hvis de ere modvillige. Saa er der det Udtryk, som bruges i § 2 Nr. 5, hvor der staar, at der kan ikke tillægges det Tingsvidne, som er optagen af Voldgiftsrettens Formand, fuld Beviskraft uden for de Sager, der høre under Voldgiftsrettens Afgørelse. Jurister vilde jo, hvad der hermed forstaas, og den ærede Minister forklarede det jo ogsaa, at det maatte bero paa vedkommende almindelige Dommer, hvilken Beviskraft han vilde tillægge disse Tingsvidner, hvis de benyttes i andre Sager; men det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om man maaske kunde finde et noget skarpere Udtryk, som var mere forstaaeligt for Lægmænd. — I § 3 staar der, at uden for Kjøbenhavn kan Vidneførsel ske efter Reglerne for Gæsteretsbehandling efter Stævning, udtagen af den af Parterne, som har Interesse i Vidneførselen. Jeg antager, at Meningen er, at selv om den ene Part udtager en saadan Vidnestævning, skal dog vedkommende Dommer beramme, naar den skal foretages, idet jo vedkommende Part ikke selv kan beramme Tiden; det vilde maaske være heldigt, om der kom en Tilføjelse herom. — Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, hvad jeg antager har været Meningen, om det ikke var rigtigt at gøre en Tilføjelse om, at i disse Sager behøves der ikke Brug af Stempel-papir hverken til Udskrift af Tingsvidner eller til Akter osv.

Det er kun disse faa Bemærkninger, jeg har villet henstille til almindelig Overvejelse, og selv om man ogsaa maatte komme til det Resultat, at der burde tages noget Hensyn til dem, haaber jeg dog ikke, at det vil kunne lægge Lovforslaget den mindste Hindring i Vejen eller bewirke, at det ikke hurtig skulde kunne fremmes.

P. G. C. Jensen: Ogsaa jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Lovforslaget, ikke for paa nogen som helst Maade at lægge det Hindringer i Vejen, tværtimod, men jeg tror, at der i alt Fald er en enkelt Ting, som trænger til at udtrykkes tydeligere og bedre, end det er sket. Det, som jeg i Særdeleshed i saa Henseende lægger Vægt paa, er, at der i § 2 under Nr. 2 siges, at Vidner kunne stævnes med Aftens Varsel, men der staar ikke noget Sted, at Modparten kan stævnes med Aftens Varsel, og det er dog vel ikke Meningen, at man skal kunne føre Vidner, uden at Modparten, den anden Organisation, er vidende om, at nu skal